

Punts de partida

La conferència que va fer Oriol Junqueras dimarts de la setmana passada al Palau de Congressos de Barcelona va entusiasmar i va decebre. Va entusiasmar aquells qui anteposen, per davant de qualsevol altra prioritat, la necessitat d'incidir en el denominat "front social". Aquells qui consideren que la "marca" Mas o Convergència perjudiquen més que no afavoreixen. També va agradar als qui defensen que no es pot deixar en mans de les candidatures unionistes o nacionalment ambigües la defensa dels drets socials, la lluita contra la corrupció o la reivindicació d'una regeneració democràtica. El president d'Esquerra Republicana no va ser explícit en els noms, però tothom els va identificar. En un dels moments més contundents de la seua intervenció va afirmar que deixar de costat aquesta necessitat era una "traïció" a l'independentisme. Finalment, Junqueras va satisfer un front menys patriòtic i més interessat: els d'aquells qui confien en la victòria d'Esquerra Republicana per assegurar-se un lloc al sol en el nou govern de la Generalitat.

Per contra, Oriol Junqueras va decebre aquells qui consideren imprescindible que hi haja una candidatura unitària sense paraigües ni para-sols. Una candidatura que situe la independència com la màxima prioritat i que aplegue entusiasmes i combata abstencions amb una llista atractiva en què convisquen sensibilitats que allunyen qualsevol reticència "social". Molts d'aquests decebuts ni militen a ERC ni hi tenen cap càrrec, però sí que han participat en totes les darreres convocatòries sobiranistes i viuen amb il·lusió i activisme el procés social i polític cap a la independència. Quants en són és una pregunta difícil de contestar, però, per les enquestes improvisades que aquests dies convoquen alguns mitjans de comunicació, podrien representar una gran majoria en aquesta massa popular. Aquesta posició, aquesta decepció, queda representada de la manera més efectiva en la declaració de l'Assemblea Nacional, que demana un acord entre opcions

Oriol Junqueras, en la conferència que va pronunciar dimarts, 2 de desembre, al Palau de Congressos de Barcelona.

Vicent Sanchis

Periodista

independentistes que supere les reticències per constituir una candidatura d'aquestes característiques.

Les dues posicions tenen arguments que no es poden menystenir. Suposant que tothom jugue net i que tothom realment prioritze la independència, és una incògnita si una llista unitària sumaria més que restaria. Si sumaria la majoria absoluta. És a dir, aquells centenars de milers de vots d'indecisos que poden decantar la balança dins o fora d'Espanya. És cert que són moltíssims els catalans que demanen lluita contra la corrupció, regeneració democràtica i benestar social. Tan igualment cert com que aquestes prioritats només tenen un sentit en una Catalunya independent. Perquè cap somni de pretensió espanyola pot canviar una realitat extremadament hostil contra el progrés. Per tant, cal unificar els dos anhels. I pos-

siblement una llista unitària ho podria fer, en les condicions que ha fixat el president Mas, sempre que siga realment plural, transversal. I sempre que faça incidència en aquest front social. Perquè això s'entenga millor: no és igual que hi figuren independentistes de tota la vida que si la integren representants dels sectors socials més actius. No és igual, en aquesta intenció, incorporar-hi el secretari general de la UGT a Catalunya o un antic lluitador separatista. Hi ha d'haver necessàriament lloc per a tothom, però la tirada "social" ha de ser explícita i intel·ligent.

Aquest pot ser el punt de contacte que lligue les propostes d'Artur Mas i d'Oriol Junqueras. Si el contingut de les conferències dels dos líders polítics no són imposicions, ni punts d'arribada, si són propostes i punts de partida, l'acord encara és possible. Ací només haurien de perdre la partida els neolerrouixistes que s'omplen la boca de lluita de classes per fer inviable la independència de Catalunya. L'haurien de guanyar els partidaris d'un país més just, més digne i més lliure. Artur Mas i Oriol Junqueras han començat a parlar. Que no els distrauen els furgadors d'orella vocacionals.